FORSLAG TIL AFGØRELSE FRA GENERALADVOKAT ANTONIO LA PERGOLA

fremsat den 30. april 1998 *

I — Sagens genstand, parternes argumenter og retlig gennemgang

1. Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (herefter »Kommissionen«) har under denne sag nedlagt påstand om, at fastslås i henhold til EF-traktatens (herefter »traktaten«) artikel 171, at Den Portugisiske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til traktatens artikel 189, stk. 3 og artikel 2 i Kommissionens direktiv 94/51/EF af 7. november 1994 om tilpasning til den tekniske udvikling af Rådets direktiv 90/219/EØF om indesluttet anvendelse af genetisk modificerede mikroorganismer [1] (herefter »direktivet«). Ved dette direktiv har Kommissionen — på baggrund af den erfaring, der indtil da var indvundet på dette område, og de tekniske fremskridt i almindelighed på det bioteknologiske område — udskiftet bilag II til Rådets direktiv 90/219/EØF af 23. april 1990 [2]. Ved dette bilag fastsættes kriterierne for klassificering af disse mikroorganismer — alt efter den risiko, de indebærer — i gruppe I, den ene af de to grupper, som Rådet indførte på det pågældende tidspunkt.

2. I henhold til direktivets artikel 2 skulle medlemsstaterne sætte de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 30. april 1995, og de skulle straks underrette Kommissionen herom.

Da Kommissionen ikke havde modtaget nogen meddelelse om gennemførelsen af direktivet, og da den ikke rådede over nogen oplysninger, der gav den grundlag for at konkludere, at Portugal faktisk havde opfyldt sine forpligtelser, indledte Kommissionen den 2. august 1995 proceduren i henhold til traktatens artikel 169 og rettede en åbningsskrivelse til den portugisiske regering, hvori den opfordrede den til at fremsætte sine bemærkninger inden for en frist på to måneder. Ved skrivelse af 27. august 1996 svarede Den Portugisiske Republik, at den havde gennemført direktivet ved bekendtgørelse (portaria) nr. 602/94 af 13. juli 1994, og anførte nærmere, at denne retsakt allerede var blevet meddelt Kommissionen samtidig med andre nationale gennemførelsesforanstaltninger, der var blevet truffet i juli 1994. Kommissionens gennemgang af den nævnte nationale retsakt dementerede imidlertid de portugisiske myndigheders udtalelser, idet den viste, at bekendtgørelsen højst iværksatte direktiv 90/219, nærmere bestemt dette direktivs bilag II, i dens oprindelige version, som senere var blevet erstattet af direktiv 94/51. Efter at Kommissionen havde fastslået, at forpligtelsen til inden for de fastsatte frister at træffe de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme direktivet stadig ikke var opfyldt, tilsendte den den 27. december 1996 de portugisiske myndigheder en begrundet udtalelse og opfordrede dem samtidig til at træffe sådanne foranstaltninger inden for en frist på to måneder fra dens meddelelse.

* Originalsprog: italiensk.

1 — EFT L 297, s. 29.

2 — EFT L 117, s. 1.

3. Da den ikke modtog nogen oplysning om gennemførelsen af direktivet, anlagde Kommissionen nærværende sag den 1. august 1997. Portugal bestrider ikke det traktatbrud, som gøres gældende, men har anført, at det portugisiske ministerråd den 26. marts 1998 har godkendt en foranstaltning, der har til formål at gennemføre direktivet, og hvis offentliggørelse i *Diário da República*, det portugisiske lovtidende, var umiddelbart forestående.

4. Selv om de faktiske omstændigheder imidlertid skulle bekræfte, at en sådan gennemførelse af direktivet fandt sted under sagens behandling, kan man efter min opfattelse ikke tillægge det den virkning, at Kommissionens søgsmål i denne sag må føre til frifindelse eller er uden genstand. Efter Domstolens faste praksis skal »spørgsmålet om, hvorvidt der foreligger traktatbrud, ... vurderes på baggrund af forholdene i medlemsstaten, som de var ved udløbet af fristen i den begrundede udtalelse, [mens Domstolen ikke kan tage] ændringer af forholdene i tiden derefter ... i betragtning« [3]. Det, som tæller, er følgelig udelukkende den omstændighed, at direktivet ved udløbet af den frist, som Kommissionen havde fastsat i sin begrundede udtalelse, endnu ikke var blevet gennemført i den portugisiske retsorden.

II — Forslag til afgørelse

På baggrund af de foregående betragtninger foreslår jeg Domstolen:

— at give Kommissionen medhold og fastslå, at Den Portugisiske Republik har tilsidesat de forpligtelser, der påhviler den i henhold til artikel 2 i Kommissionen direktiv 94/51/EF af 7. november 1994 om tilpasning til den tekniske udvikling af Rådets direktiv 90/219/EØF om indesluttet anvendelse af genetisk modificerede mikroorganismer, idet den ikke inden for den fastsatte frist har sat de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv

og

— at dømme Den Portugisiske Republik til at betale sagens omkostninger.

3 — Jf. dom af 27.11.1990, sag C-200/88, Kommissionen mod Grækenland, Sml. I, s. 4299, præmis 13, og senest af 18.12.1997, sag C-361/95, Kommissionen mod Spanien, Sml. I, s. 7351, præmis 13 og 14.